

ikke findes Trikiner, vil der, hvis vi stemple, let opstaa den Fare, at man i England, hvorhen vi sende for 90 Mill. Kr., vil sige, fordi der muligvis er nogle Lossesvin med Trikiner, at det danske Flæsk ikke er sundt. Den Fare kunne vi ikke være tjente med at være udsatte for, og vi kunne heller ikke paalægge os de vældige Udgifter, som ere forbundne med at undersøge alle de unge Slagtesvin, som der faktisk ikke findes Trikiner i. Derimod kan man nok gaa ind paa Bestemmelsen om, at Svin i en vis Alder blive Genstand for en saadan Kontrol efter nærmere Bestemmelser i Vedtægterne.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) omtalte Bestemmelsen i sidste Stykke i § 4 om, at Ministeren skal kunne udstede Regulativ angaaende Renlighed i Jernbanevogne og andre Transportmidler. Ja, det var skam meget ønskeligt, om der var større Renlighed paa saadanne Steder, men lige saa ønskeligt var det, om det samme kunde opnaas ved Udførsel af Kød. Jeg maa i det hele taget beklage, at den indenrigs Kødkontrol og Tilsynet med Udførsel af Kød sortere under to forskellige Ministerier. Vi maa se at naa til, at disse to Ting samles under samme Minister. Det var utvivlsomt det rigtigste, at de begge sorterede under samme Ministerium, men mig er det for øvrigt lige meget, naar de blot vare under een Minister. Saa kunde vi faa noget mere ensartede Regler.

Indførelsen af Statskontrol er jeg for mit Vedkommende ikke saa bange for. Men jeg tror ikke, at Tiden just er belejlig nu, og heller ikke, at vi ere tilstrækkelig forberedte herpaa. Vi have ikke Dyr-læger nok til at syne, og ude i Landkommunerne vil det være alt for generende at skulle føre Kødet de lange Afstande frem og tilbage. Men jeg er, som sagt, ikke i Princippet imod denne Tanke. Den er for øvrigt for flere Aar siden bleven gennemført i Sachsen, og derovre maatte man nøjes med at benytte Folk, der ikke vare Veterinærer, men som havde underkastet sig en lille Prøve, saaledes at de kunde bedømme Kødet. Nu har man i flere Stater i Tyskland søgt at indføre dette Princip, men det er ikke ret mange Steder gennemført i sin fulde Udstrækning. Det er jo en ret streng Bestemmelse, naar den skal gennemføres helt ud, saaledes at en Mand ikke en Gang maa slagte en Kalv i sin egen Gaard, uden at der bliver Kontrol, uden at Dyr-lægen skal være der. Naar man tænker Tanken ud, er den noget

streng. Men jeg er, som sagt, ikke i Princippet nogen Modstander deraf. Kun ønsker jeg, at det indenrigs Tilsyn og Tilsynet med Udførselen komme ind under samme Ministerium.

Og dernæst vil jeg gerne i Forbindelse med, hvad der staar om Renlighed i § 4, udtale Ønsket om, at der maa blive givet Paalæg om, at Kød behandles paa den renligst mulige Maade, ikke blot i Jernbanevogne, men ogsaa i Skibe, naar det udføres fra Landet. Udførselen af Kød til Tyskland foregaar nu for Tiden under mange Besværligheder. For levende Dyr er der Karantæne og Indsprøjtninger og mange andre Besværligheder. Med Hensyn til Indførsel af Kød forlanges der hele Kroppe og alle Organer ved, og det maa ikke have været undersøgt i Forvejen. Indførselen er saa at sige gjort saa vanskelig, som den kan gøres, og vi vide ikke, hvor længe dette Forhold vil vedvare. Derfor maa vi være forberedte paa, at England kan blive et af de Steder, hvortil vi maa udføre Kød. Men saa længe Transportforholdene til England ere, som de nu ere, er det umuligt. Jeg har Gang paa Gang klaget over, at Kødet i Det forenede Dampskibsselskabs Skibe lægges ned paa urenlig Maade, og Udførselen er helt standset, fordi Kødet ikke kan komme derover i god Kondition. Hvis Kødet blev behandlet pænt og hængt pænt op i vore Jernbanevogne og i vore Skibe, vilde hvert Pund koste sine 10 Øre mere i England, og det vilde da være lige saa godt at sende det derover som at sende det til Tyskland. Og hvis Udførselen til Tyskland helt stoppes, er der der en Udvej. Jeg henleder derfor Opmærksomheden paa, at denne Bestemmelse om, at der ved Transport i Indlandet bør passes paa, at Kødet behandles godt, ogsaa bør udstrækkes til at gælde ved Forsendelse ud af Landet, navnlig med Skibe. Naar man gaar paa Kødmarkedet i London og ser, hvor pænt og rent det Kød, der kommer fra Kanada og andre oversøiske Pladser, kan være, hvorimod det, der kommer fra Danmark, er i snavset og sølet Emballage, da gør det et daarligt Indtryk. Da Danmark ligger langt nærmere ved England, burde det ikke være saadan. Dette ligger, som sagt, udenfor nærværende Lovforslags Ramme, men jeg er bleven ført ind paa det, fordi det jo var af Hensyn til Udlandets Bedømmelse af os, at vi i sin Tid maatte have det saaledes, at Eksporthagterierne førte en saadan Kontrol, at deres Kød kunde indføres i Byerne her i Landet.